

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 14 mei 2019 met nummer RvVb-A-1819-0974
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0382-A

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none"> 1. de nv GEYSEN HANDELSONDERNEMING 2. de nv VEJOPIROX <p>vertegenwoordigd door advocaat Cies GYSEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 18</p>
Verwerende partij	<p>DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement RUIJTE VLAANDEREN, afdeling Antwerpen</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Paul AERTS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Coupure 5</p>
Tussenkommende partijen	<ol style="list-style-type: none"> 1. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente KASTERLEE 2. de gemeente KASTERLEE, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen met woonplaatskeuze op de kantoren te 2460 Kasterlee, Markt 1

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 6 februari 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 20 december 2016.

De verwerende partij heeft aan het Agentschap Wegen en Verkeer (hierna: de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de realisatie van de Kempense Noord-Zuidverbinding op de percelen gelegen te 2420 Geel, 2460 Kasterlee, 2250 Olen, 2260 Westerlo en 2430 Laakdal. De kadastrale omschrijving wordt weergegeven op de plannen.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkommende partijen verzoeken met een aangetekende brief van 10 april 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkommende partijen met een beschikking van 25 juli 2017 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen geen schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 5 juni 2018.

Advocaat Wouter POELMANS *loco* advocaat Cies GYSEN, voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Sandro DI NUNZIO *loco* advocaat Paul AERTS voert het woord voor de verwerende partij.

De tussenkomende partijen, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnen niet op de zitting.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 20 juli 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de heer Hendrik VERMEULEN, afdelingshoofd van het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Antwerpen, bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Departement RWO een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de realisatie van de Kempense Noord-Zuidverbinding”*.

De Kempense Noord-Zuidverbinding vormt één van de prioritaire ‘missing-links’ in het Vlaamse wegennet.

De aanvraag omvat 3 onderscheiden deelprojecten:

- Het deelproject Geel-West (2.1)
- Het deelproject Geel-Kasterlee (2.2)
- Het deelproject Minder Hinder Kruispunten (2.3)

Elk van deze deelprojecten voorziet in verschillende werkzaamheden zodat er een goede verbinding kan gerealiseerd worden tussen de E313 en de E34. De geplande werken vinden plaats op het grondgebied van de gemeente Westerlo, de stad Geel, de gemeente Kasterlee, de gemeente Laakdal en de gemeente Olen.

2.

2.1

De eerste verzoekende partij is een handelsonderneming, gespecialiseerd in industrieel onderhoud en machinebouw, die gevestigd is te Westerlo aan de Snelwegstraat 1A, gelegen langs de N19, vlak bij de afrit van de autosnelweg en de toegang tot de industrieterreinen van Geel en Westerlo. De tweede verzoekende partij is eigenaar van de gronden waarop de eerste verzoekende partij gevestigd is en ook aandeelhouder en bestuurder van de eerste verzoekende partij aan wie een recht van opstal werd verleend. Ingevolge het recht van opstal is de eerste verzoekende partij de eigenaar van de opgerichte gebouwen. De locatie is, volgens de

verzoekende partijen, vanuit commercieel oogpunt gekozen en de voorkant van het gebouw is volgens de eerste verzoekende partij dan ook het commerciële uithangbord van de firma.

De percelen van de verzoekende partijen situeren zich binnen het deelproject **Geel-West**, dat in de bestreden beslissing als volgt wordt omschreven:

“ ...

Zowel het aansluitingscomplex met de E313 als de bestaande N19 tussen de afrit E313 Geel-West en het woongebied Geel-Punt over een afstand van 2 km worden heringericht. Op dit stuk wegenis stellen zich verkeerscongestieproblemen. Daarom wordt het complex met de E313 volledig heraangelegd door het bundelen van de op- en afritten en de aanliggende kruispunten in 2 grote rotondes, één ten noorden en één ten zuiden van de E313. Het doorgaande verkeer wordt via een fly-over over de noordelijke rotonde geleid. Tevens wordt een nieuwe brug voorzien over het Albertkanaal. Deze brug sluit aan op de ‘fly-over’ en de noordelijke rotonde.

...”

De vestiging van de verzoekende partijen is gelegen in de onmiddellijke buurt van de geplande zuidelijke rotonde.

Deze zuidelijke rotonde zou een impact hebben op de verdere uitbreidingsplannen van de eerste verzoekende partij. De verzoekende partijen stellen verder dat de parking vooraan volledig onteigend wordt en dat de hoofdtoegang tot het bedrijf dreigt te worden afgesloten door de uitvoering van de bestreden beslissing. De rotonde ligt volgens de verzoekende partijen op een hoogte van 7 meter boven het maaiveld waardoor de voorkant, zijnde het commerciële uithangbord, haar aantrekkingskracht verliest. Door de bestreden beslissing zou verder een deel van de terreinen langs de westelijke zijde, waarop de aanleg van een extra parking was voorzien met oog op het uitbreiden van de onderneming, onteigend worden. De eerste verzoekende partij meent dus in de toekomst niet meer te kunnen uitbreiden.

Het deelproject Geel-West is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan ‘Herentals-Mol’, gelegen in buffergebied, woongebied, gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen en dienstverleningsgebied.

Het deelproject Geel-West is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 10 maart 1995 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. 2, “Moleneinde-Kapel-Houdt”, meer in het bijzonder in een zone voor openbaar domein.

Het deelproject Geel-West is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Op- en afrittencomplex A13/E313 – N19 te Geel-West”, dat een eerste maal werd vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 24 april 2009. De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan vernietigd bij arrest van 4 april 2011 met nummer 212.394.

De Vlaamse regering heeft op 24 juni 2011 het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Op- en afrittencomplex A13/E313-N19 te Geel-West” opnieuw definitief vastgesteld. De Raad van State heeft het beroep van de verzoekende partijen tegen dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan verworpen met een arrest van 3 december 2013 met nummer 225.678.

2.2

In het deelproject **Geel-Kasterlee** worden volgens de bestreden beslissing volgende werken voorzien:

“
...

Tussen Geel en Kasterlee wordt, parallel aan de bestaande N19, een nieuwe weg, de N19g, voorzien teneinde het doorgaand verkeer uit de kernen van Kasterlee en Geel-Ten Aard te weren. Er wordt 2x1 rijweg aangelegd die erop voorzien is om later uitgebreid te worden naar een 2x2 rijweg.

”
...

Het deelproject Geel-Kasterlee is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Turnhout' en volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan 'Herentals-Mol', gelegen in woongebied, woongebied met landelijk karakter, natuurgebied, agrarisch gebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied met als overdruk een reservatiezone voor de aanleg van een 'hoofdverkeersweg', zijnde de omleidingsweg van de N19.

Het deelproject Geel-Kasterlee is ook gedeeltelijk gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Noordlaan-Ossengoor", definitief goedgekeurd op 20 augustus 2009.

2.3

In het deelproject **Minder Hinder Kruispunten** worden op 11 plaatsen de bestaande kruispunten aangepast teneinde de hinder ingevolge het realiseren van de Kempense Noord-Zuidverbinding tot een minimum te beperken.

3.

Er worden twee milieueffectenrapporten opgesteld, één voor het deelproject Geel-Kasterlee en één voor het deelproject Geel-West. In beide milieueffectenrapporten worden milderende maatregelen voorgesteld. Voor het deelproject Minder Hinder Kruispunten was er geen milieueffectenrapportage vereist.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 augustus 2010 tot en met 8 oktober 2010, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 23 augustus 2010 een gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Operationeel Waterbeheer brengt op 25 augustus 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed Antwerpen brengt op 17 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 1 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit en stelt een aantal flankerende en milderende maatregelen voorop.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kasterlee brengt op 25 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit. Het college van burgemeester en schepenen van de

gemeente Olen brengt op 28 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geel brengt op 15 november 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Westerlo brengt op 22 november 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal brengt op 30 december 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

4.

Op 25 februari 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Onder meer de verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 22 april 2011 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 25 februari 2011. Met een arrest van 30 augustus 2016 (RvVb 30 augustus 2016, nr. RvVb/A/1516/1498) vernietigt de Raad het gedeelte van de vergunningsbeslissing van 25 februari 2011 voor zover het betrekking heeft op het deelproject Geel-West.

Tegen de beslissing van 25 februari 2011 werd bij de Raad ook een beroep tot vernietiging ingesteld dat betrekking had op het deelproject Geel-Kasterlee. Met een arrest van 30 augustus 2016 (RvVb 30 augustus 2016, nr. RvVb/A/1516/1499) vernietigt de Raad het gedeelte van de vergunningsbeslissing van 25 februari 2011 voor zover dit het deelproject Geel-Kasterlee betreft.

De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag binnen een vervaltermijn van 4 maanden te rekenen vanaf de betekening van de arresten.

De beslissing van 25 februari 2011 werd niet vernietigd in zoverre die betrekking had op het deelproject Minder Hinder Kruispunten.

5.

De verwerende partij verleent op 20 december 2016 opnieuw een stedenbouwkundige vergunning voor het deelproject Geel-West en het deelproject Geel-Kasterlee. Naast de vermelding van alle adviezen en de bespreking van de ingediende bezwaren, doet de verwerende partij de volgende overwegingen gelden in verband met het deelproject Geel-West:

“ ...

**STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG /
RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN**

(...)

Deelproject Geel-West

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de voorschriften van de van kracht zijnde plannen.

(...)

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De Kempense Noord-Zuidverbinding vormt één van de missing-links in het Vlaamse wegennet. De bestaande wegverbinding, de N19, kan momenteel geen vlotte en veilige verbinding verzekeren. De leefbaarheid en de veiligheid van de kernen van Geel-Ten

Aard en Kasterlee staan onder druk van het toenemend verkeer, voornamelijk zwaar vrachtverkeer.

Hierna worden per deelproject de werken nader omschreven.

Deelproject Geel-West

Zowel het aansluitingscomplex met de E313 als de bestaande N19 tussen de afrit E313 Geel-West en het woongebied Geel-Punt over een afstand van 2 km worden heringericht. Op dit stuk wegenis stellen zich verkeerscongestieproblemen. Daarom wordt het complex met de E313 volledig heraangelegd door het bundelen van de op- en afritten en de aanliggende kruispunten in 2 grote rotondes, één ten noorden en één ten zuiden van de E313. Het doorgaande verkeer wordt via een fly-over over de noordelijke rotonde geleid. Tevens wordt een nieuwe brug voorzien over het Albertkanaal. Deze brug sluit aan op de fly-over en de noordelijke rotonde

Concreet worden de volgende werken voorzien:

- *Het afbreken van constructies die noodzakelijk zijn om het infrastructuurproject te kunnen realiseren;*
- *Het aanleggen of wijzigen van wegen;*
- *Het aanleggen van fietspaden;*
- *Het aanleggen van een carpoolparking (100 wagens, 10 vrachtwagens);*
- *Het aanleggen van twee rotondes;*
- *Het aanleggen van een buffer- en infiltratiebekken in de noordelijke rotonde;*
- *Het bouwen van een brug over de E313 (K01);*
- *Het bouwen van een fly-over (K02);*
- *Het bouwen van een tuikabelbrug over het Albertkanaal (K03);*
- *Het bouwen van fietstunnels;*
- *Het bouwen van een gecombineerde fietsenstalling/bushalte;*
- *Oeverbescherming Albertkanaal t.h.v. de nieuwe brugpeilers ter voorbereiding op de lokale verbreding van het Albertkanaal;*
- *Het aanleggen van een afwateringssysteem van open grachten en collectoren;*
- *Het gedeeltelijk ontbossen van bestaande boscomplexen en bossnippers conform het bosdecreet van 13 juni 1990;*
- *Het vellen van hoogstammige bomen alleenstaand, in groeps- of lijnverband;*
- *Het uitvoeren van reliëfwijzigingen;*
- *Het inrichten en gebruiken van werfzones voor tijdelijke stapeling van grond en/of werfmateriaal.*

(...)

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

(...)

Deelproject Geel-West

Het gaat om een sterk versnipperd gebied. Het oorspronkelijk landschap wordt immers doorsneden door verscheidene infrastructuren, nl. de E313, het Albertkanaal, hoogspanningslijnen, ... alsook door verscheidene grootschalige functies, nl. bedrijventerreinen, KMO-linten, ... Het landschap is hier dus verstedelijkt en industrieel. Het achterliggende gebied is landelijk.

Door op de bestaande N19 het aantal rijstroken op te trekken van een 2x1-profiel naar een 2x2-profiel wordt een verbetering van de verkeersdoorstroming en de

verkeersveiligheid gerealiseerd. Het hoger aantal rijstroken betekent ook een verbetering van de aansluiting van de bedrijventerreinen op de N19 en de E313. Ook de vermindering van het aantal kruispunten en het weglaten van een aantal privé-aansluitingen op de N19 zorgen voor een betere verkeersdoorstroming.

Door de heraanleg van het op- en afrittencomplex zullen de files op de E313 ter hoogte van de op- en afrit verminderen en zal de verkeersafwikkeling verbeteren.

Ingevolge de werken verhoogt tevens de leefbaarheid en de verkeersveiligheid in de kern van Kasterlee en Geel Ten-Aard.

Het merendeel van de kunstwerken, o.m. de noordelijke en zuidelijke rotonde en de brug over het Albertkanaal, zijn gelegen buiten het tracé van de huidige weg en kunnen dus gebouwd worden terwijl de bestaande weg in gebruik blijft. Er moeten dus geen bestaande ontsluitingen op de weg langdurig afgesloten worden en de verkeershinder zal beperkt blijven.

De verschillende verkeersfuncties worden optimaal gescheiden zodat de verkeersveiligheid maximaal wordt gewaarborgd.

Tevens wordt het lokaal verkeer maximaal gescheiden van het doorgaand verkeer zodat de hinder voor de lokale ontsluitingen tot een minimum wordt beperkt.

Tijdens de uitvoering van de werken maakt het werfverkeer maximaal gebruik van het hoofdwegennet teneinde de interferentie met het overige verkeer in de omgeving van de werf maximaal te beperken.

Er gaat veel natuur verloren door de herinrichting van de wegenis. Dit wordt echter gecompenseerd door een groenstructuur, o.m. bomenrijen en hellingen en bermen, die zorgt voor een landschappelijke versterking van de Kempense Noord-Zuid verbinding.

De hellingen en bermen worden maximaal zacht glooiend uitgevoerd en ingezaaid als bloemrijke graslanden. Zo is er aansluiting bij het omliggende landschap.

Op de carpoolparking wordt tussen de parkeerplaatsen voor personenwagens en de parkeerplaatsen voor vrachtwagens een groene ruimte ingericht. Tevens worden er bomenrijen voorzien.

De verschillende constructies (carpoolparking, fietsstalling, fietstunnels, fly-over, ...) worden afgewerkt met houten latwerk. Alle kunstwerken zijn op die manier in harmonie met elkaar. Tevens zijn ze inpasbaar in de omgeving gelet op het gebruik van natuurlijke materialen. Het houten latwerk zorgt immers voor een overgang tussen het kunstwerk en het landschap.

(...)

WATERTOETS

(...)

De percelen zijn volgens de watertoetskaarten gedeeltelijk effectief en mogelijk overstromingsgevoelig, deels infiltratiegevoelig en matig tot zeer gevoelig voor grondwaterstroming. Er werd advies gevraagd aan de betreffende waterloopbeheerders, namelijk de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), nv De Scheepvaart, de provinciale dienst Waterbeleid en de gemeentebesturen.

(...)

De realisatie van dit project kan een nadelig effect hebben op de waterhuishouding in het gebied, aangezien de verharde oppervlakte door de uitvoering van het project aanzienlijk toeneemt. De mogelijke gevolgen werden zowel in het MER als door de bevoegde waterbeheerders onderzocht. Om de negatieve effecten van het project te compenseren zijn er in het project een aantal maatregelen getroffen en worden in deze vergunning bijkomende voorwaarden opgelegd:

- Wat de filters zoals voorgesteld in het MER betreft, werd overleg gepleegd tussen het agentschap Wegen en Verkeer en de VMM. De verbeterde filters moeten worden uitgevoerd conform deze besprekingen. In het deelproject Geel-West dient één verbeterde filter aangebracht te worden. De verbeterde filters in het deelproject Geel-Kasterlee dienen geplaatst te worden op de volgende locaties:

. Kleine Nete

. Daelemans Brijloop

. Kanaal Bocholt Herentals

Desgevallend moet een afzonderlijke stedenbouwkundige vergunning worden aangevraagd. Er moet een retourbemaling (eventueel via infiltratie in grachtjes) worden toegepast voor de verschillende tunnels die worden voorzien in het project, inclusief de bemalingen die noodzakelijk zijn voor de aanleg van de tunnel onder de Hoge Mouw.

De drempels worden voldoende verlaagd zodat overstorting naar de gracht gebeurt bij buien met een terugkeerperiode van 6 jaar.

Bij de kruising van de N19g en de R14 moet er nog een calamiteitenconstructie met olie- en coaliscentiefilter tussen geplaatst worden alvorens te lozen op de wadi.

Het agentschap Wegen en Verkeer dient overleg te plegen met nv De Scheepvaart en de stad Geel, zodat een voldoende afwatering van het grachtenstelsel kan worden gegarandeerd ter hoogte van de nieuwe weg voor Edelbeton. Indien blijkt dat de diameter van 200mm niet voldoende is, dan dient het agentschap Wegen en Verkeer deze aan te passen conform de vereisten van nv De Scheepvaart.

Bij uitvoering van het project met de bijkomende voorwaarden wordt dan ook geen significant negatieve impact verwacht op het watersysteem. De aanvraag blijft hiermee in overeenstemming met de doelstellingen en beginselen van het decreet Integraal Waterbeleid.

ALGEMENE CONCLUSIE

(...)Mits naleving van een aantal voorwaarden zijn de gevraagde werken vanuit stedenbouwkundig oogpunt aanvaardbaar en verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

(...)

De leidend ambtenaar van het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed geeft de vergunning af aan de aanvrager voor de realisatie van de Kempense Noord-Zuidverbinding en meer specifiek voor het deelproject 'Geel-West' en het deelproject 'Geel-Kasterlee'. Voor het deelproject 'Minder Hinder kruispunten' blijft de oorspronkelijke vergunning dd. 25/02/2011 behouden.

De aanvrager is ertoe verplicht (...) de volgende voorwaarden na te leven:

...

Dit is de bestreden beslissing.

6.

Ook de heer Dominique BAILLOUX vordert met een aangetekende brief van 6 februari 2017 de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1617-RvVb-0413-A.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen en het voorwerp van de vordering

Standpunt van de partijen

1.

De tweede verzoekende partij zet uiteen dat ze eigenaar is van percelen gelegen ter hoogte van het deelproject Geel-West. De eerste verzoekende partij stelt de opstalhouder en eigenaar te zijn van de bedrijfsgebouwen en constructies die op deze percelen zijn opgericht.

De verzoekende partijen vrezen onder meer een moeilijkere bereikbaarheid van de bedrijfsgebouwen en een verminderde zichtbaarheid ('commerciële uithangbord'). Verder wijzen ze op de gedeeltelijke onteigening van hun percelen, de dreiging om het bedrijf te moeten herlokalisieren en een waardevermindering.

2.

De verwerende partij werpt op dat het belang van de verzoekende partijen beperkt moet worden tot het deelproject Geel-West.

3.

In de wederantwoordnota en laatste nota voegen de partijen niets toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Zoals reeds weergegeven bij het feitenrelaas, omvatte de oorspronkelijke aanvraag drie deelprojecten. De thans bestreden beslissing heeft betrekking op twee grote projectzones: enerzijds het deelproject Geel-West en anderzijds het deelproject Geel-Kasterlee.

In het vernietigingsarrest van 30 augustus 2016 met nummer RvVb/A/1516/1498 heeft de Raad vastgesteld dat kan afgeweken worden van de principiële ondeelbaarheid van een vergunning. Uit het dossier blijkt immers dat de voormelde deelprojecten los van elkaar staan en als zelfstandige vergunningen bestaan en uitgevoerd kunnen worden. Het belang van de verzoekende partijen op grond van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO werd in voormeld vernietigingsarrest besproken als volgt:

“1.

De verzoekende partijen duiden in hun verzoekschrift, in het onderdeel over de ‘feitelijke en procedurele voorgaanden’ zelf aan dat hun percelen behoren tot het deelproject Geel-West. Zij ontlenen de hinder en nadelen ook enkel tengevolge van dit deelproject.

In het arrest van 4 oktober 2011 met nummer S/2011/0125 heeft de Raad trouwens vastgesteld dat de verzoekende partijen op voldoende aannemelijke wijze hun mogelijke hinder en nadelen hebben uiteengezet.

2.

Een stedenbouwkundige vergunning is in principe ondeelbaar, tenzij – bij wijze van uitzondering – de rechtsgevolgen van deze stedenbouwkundige vergunning kunnen gesplitst worden. Van splitsbaarheid is pas sprake indien een vergunning in feite bestaat uit een aantal deelvergunningen, die ook los van elkaar als zelfstandige vergunningen kunnen bestaan en uitgevoerd worden, maar die omwille van coherentie van het geheel in één grote stedenbouwkundige vergunning worden opgenomen.

(...)

De Raad stelt vast dat zowel de verwerende partij in de bestreden beslissing, als de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning een duidelijke opdeling maken in drie afzonderlijke deelprojecten. De opdeling van de aanvraag in drie deelprojecten wordt verder nog verduidelijkt in de uitgebreide nota die bij het aanvraagdossier is gevoegd. Daarin wordt duidelijk gesteld dat het om afzonderlijke projectzones gaat en wordt elk deelproject afzonderlijk behandeld en uitvoerig omschreven.

De Raad stelt dan ook vast dat de uit te voeren werken zich afspelen in twee grote projectzones, enerzijds in het deelproject Geel-West en anderzijds in het deelproject Geel-Kasterlee. Deze twee projectzones liggen op enkele kilometers afstand van elkaar en concentreren zich beide op een andere verkeersader die rondom de stad Geel ligt.

Het deelproject Geel-West wordt gerealiseerd ter hoogte van de E313, waarbij het afrittencomplex van de E313 en de aansluiting van de N19 tussen de afrit Geel-West en het woongebied Geel-Punt worden heraangelegd. Dit deelproject situeert zich ten zuidoosten van de stad Geel.

Het deelproject Geel-Kasterlee focust op een betere verbinding tussen Geel en Kasterlee door middel van de aanleg van de nieuwe weg N19g parallel aan de bestaande N19, waarbij de dorpskernen van Kasterlee en Geel in de toekomst ontlast zullen worden. Dit deelproject situeert zich ten noorden van de stad Geel.

Het deelproject Minder Hinder Kruispunten betreft het aanpassen van elf bestaande kruispunten om zo de hinder die de realisatie van de werken aan deelproject Geel-West en aan deelproject Geel-Kasterlee met zich meebrengen, te beperken. Hierbij gaat het om de herinrichting van reeds bestaande kruispunten.

3.

Los van het feit dat omwille van coherentie de deelprojecten in één grote aanvraag werden aangevraagd en de vergunning werd afgeleverd als één vergunning voor het grote geheel, oordeelt de Raad bij wijze van uitzondering dat de deelprojecten los van elkaar staan en als zelfstandige vergunningen bestaan en uitgevoerd worden.

Het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot vernietiging is dan ook beperkt tot het deelproject Geel-West.

Bij een eventuele vernietiging kan de vernietiging beperkt worden tot het deelproject Geel-West.”

Er worden door partijen geen argumenten aangevoerd om anders te oordelen.

De verzoekende partijen maken in hun verzoekschrift op voldoende wijze aannemelijk dat de bestreden beslissing voor hen hinder en nadelen kan teweegbrengen zodat ze belang hebben bij de vordering overeenkomstig artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO. Overeenkomstig bovenstaande overwegingen uit het eerdere arrest van de Raad moet worden vastgesteld dat het belang van de verzoekende partijen evenwel beperkt is tot het deelproject 'Geel-West'.

3.

De exceptie is gegrond.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste en tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

1.1

De verzoekende partijen roepen in het eerste middel de schending in van artikel 4.2.24 VCRO en artikel 4.7.26 VCRO, van artikel 11 van het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning (hierna: Besluit Dossiersamenstelling), van het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen voeren aan dat de aanvraag dateert van 30 juli 2010 zodat de bestreden beslissing wordt afgeleverd op basis van een verouderd aanvraagdossier.

Ze benadrukken dat het vergunde project ondertussen gerealiseerd werd zodat het een regularisatievergunning betreft in de zin van artikel 4.2.24 VCRO. Ze stellen voorop dat bij de beoordeling van een regularisatievergunning de actuele regelgeving en voorschriften als uitgangspunt moeten worden genomen.

Volgens de verzoekende partijen hebben leemten in het dossier de vergunningverlenende overheid op een dwaalspoor gebracht aangezien die niet op de hoogte was dat het aanvraagdossier niet meer met de werkelijkheid overeenstemt. Als voorbeeld verwijzen ze naar voorwaarden die in de bestreden beslissing nog worden opgelegd maar die op het terrein reeds werden uitgevoerd, zoals de uitvoering van de landschapsinrichting, de boscompensatie, het archeologisch vooronderzoek,... Ze herhalen dat de feitelijke omstandigheden over een tijdspanne van zes jaar enorm veranderd zijn. Aangezien het nu een regularisatievergunning betreft, moest het aanvraagdossier volgens hen worden aangepast, wat een nieuw openbaar onderzoek en een nieuwe adviesronde vereist.

De verzoekende partijen benadrukken dat een vergunningverlenende overheid, na een vernietigingsarrest van de Raad, de procedure moet hernemen vanaf het ogenblik dat de onregelmatigheid zich heeft voorgedaan, wat niet belet dat de procedure van meet af aan moet hernomen worden indien daartoe redenen zijn. Ze zijn van oordeel dat, gezien de gewijzigde omstandigheden, de verwerende partij de aanvrager er had moeten op wijzen dat het een regularisatievergunning betreft ofwel de aanvraag onvolledig of onontvankelijk moet verklaren.

1.2

De verzoekende partijen roepen in een tweede middel de schending in van artikel 4.7.26, 1° en 2° VCRO en van het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ze voeren aan dat tijdens het openbaar onderzoek alle stukken moeten voorliggen en een reëel beeld moet worden gegeven van de werkelijke toestand. Ze benadrukken dat het openbaar onderzoek dateert van oktober 2010. Zoals reeds gesteld bij het eerste middel, werden de werken inmiddels gerealiseerd zodat er sprake is van een regularisatie.

Volgens de verzoekende partijen wordt het bezwaarrecht van de omwonenden miskend, aangezien ze geen opmerkingen kunnen geven over de gewijzigde omstandigheden. Ze herhalen dat niet alleen het project *an sich* inmiddels uitgevoerd werd, maar ook de opgelegde voorwaarden. Ze verwijzen naar rechtspraak van de Raad van State waaruit blijkt dat gewijzigde omstandigheden tot gevolg kunnen hebben dat de ingediende bezwaren niet langer actueel zijn en dus tot een uitholling van het openbaar onderzoek leiden.

Voor wat betreft de gewijzigde omstandigheden herhalen de verzoekende partijen hun uiteenzetting uit het eerste middel. Als specifiek voorbeeld halen ze onder meer de voorwaarde omtrent de landschapsinrichting aan, die reeds werd gerealiseerd overeenkomstig het advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed. Op grond van dit landschapsinrichtingsplan dienden een aantal eigenaars onteigend te worden. Dit werd niet voorgelegd in het kader van het openbaar onderzoek zodat de verzoekende partijen hun bezwaren hierover niet hebben kunnen laten gelden.

Volgens de verzoekende partijen heeft de verwerende partij alleszins onzorgvuldig gehandeld aangezien in de bestreden beslissing wordt erkend dat er sprake is van gewijzigde omstandigheden, maar er geen nieuw openbaar onderzoek wordt georganiseerd.

2.

2.1

De verwerende partij antwoordt op het eerste middel, onder verwijzing naar het vernietigingsarrest van 30 augustus 2016 met nummer RvVb/A/1516/1498, dat er geen nieuwe aanvraagprocedure moest worden opgestart maar dat de procedure moest worden hernomen en voortgezet daar waar de fout werd begaan. Ze licht toe dat ze bij het hernemen van de procedure een nieuwe beslissing kon nemen op grond van het ondertussen definitief vastgestelde ruimtelijk uitvoeringsplan. De vaststelling dat de werken reeds zijn uitgevoerd en dat de vergunning geldt als een regularisatievergunning, betekent volgens de verwerende partij niet dat een nieuw aanvraagdossier had moeten worden ingediend. Ze vervolgt dat de oorspronkelijke aanvraag nooit werd ingetrokken, zodat ze over de initiële aanvraag een nieuwe beslissing dient te nemen.

De verwerende partij benadrukt dat het feit dat de opgelegde voorwaarden ondertussen reeds zijn nageleefd, geen nieuwe situatie of omstandigheid betreft en niet belet dat de

vergunningverlenende overheid deze voorwaarden in de bestreden beslissing alsnog kan herhalen met het oog op de rechtszekerheid.

2.2

De verwerende partij antwoordt in dezelfde zin op het tweede middel en benadrukt dat ze na het vernietigingsarrest van 30 augustus 2016 een nieuwe beslissing moest nemen over de aanvraag. Aangezien er geen nieuw aanvraagdossier moest worden ingediend, was uiteraard ook geen nieuw openbaar onderzoek vereist.

Verder verwijst de verwerende partij naar haar antwoord op het eerste middel.

3.

De tussenkomen partijen dienen geen schriftelijke uiteenzetting in.

4.

4.1

Over het eerste middel herhalen de verzoekende partijen in hun wederantwoordnota dat de reglementering moet worden toegepast zoals van kracht op het ogenblik van de nieuwe beslissing. Dit houdt volgens hen het opstarten van een nieuwe procedure in aangezien een oude procedure hernemen in nieuwe regelgeving onmogelijk is.

Verder stellen ze dat een zorgvuldig handelende vergunningverlenende overheid op basis van dergelijk oud dossier geen vergunning meer kan verlenen. Ze menen dat de verwerende partij rekening moet houden met gewijzigde omstandigheden, met name het feit dat de werkzaamheden inmiddels zijn uitgevoerd.

De verzoekende partijen stellen dat de verplichting om een nieuwe beslissing te nemen, niet noodzakelijk betekent dat een positieve beslissing moest worden genomen. De vergunningverlenende overheid kan immers ook het nulalternatief overwegen, namelijk het niet toekennen van de vergunning gelet op de gedateerde analyses en veranderde omstandigheden.

De verzoekende partijen besluiten dat de verwerende partij niet afdoende antwoordt op het middel en benadrukken dat niet louter eenzelfde beslissing kan worden genomen zonder aandacht te hebben voor de gewijzigde context.

4.2

De verzoekende partijen stellen in hun wederantwoordnota over het tweede middel dat de verwerende partij voorbijgaat aan de gewijzigde feitelijke omstandigheden.

Ze benadrukken opnieuw dat de landschapsinrichting, die in de bestreden beslissing als voorwaarde wordt opgelegd, nooit aan een openbaar onderzoek werd onderworpen.

5.

De verwerende partij voegt in haar laatste nota toe dat de verzoekende partijen niet concretiseren welke feitelijke omstandigheden inmiddels zouden gewijzigd zijn die een vergunning onmogelijk maken.

Volgens de verwerende partij is er geen enkele rechtsgrond die verplicht dat de aanvraagprocedure helemaal moet worden overgedaan.

Beoordeling door de Raad

1.

In het eerste middel voeren de verzoekende partijen samengevat aan dat de verwerende partij de vergunningsaanvraag niet meer kan inwilligen, aangezien de bestreden beslissing (en de bijhorende vergunningsvoorwaarden) ondertussen werd uitgevoerd en het aanvraagdossier 'achterhaald' is. Ze stellen dat het gaat om een regularisatievergunning en dat de volledige aanvraagprocedure moet over gedaan worden. Hierbij aansluitend voeren ze in het tweede middel aan dat een nieuw openbaar onderzoek dan ook moet worden georganiseerd.

2.

Zoals blijkt uit het feitenrelaas heeft de verwerende partij op 25 februari 2011 reeds eerder een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het project, waartegen onder meer door de verzoekende partijen een vordering tot schorsing en vernietiging werd ingesteld bij de Raad.

Met een arrest van 30 augustus 2016 vernietigt de Raad (gedeeltelijk) de vergunningsbeslissing van 25 februari 2011 wat het deelproject 'Geel-West' betreft en werd de verwerende partij bevolen een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag.

Wanneer de verwerende partij na een vernietigingsarrest opnieuw uitspraak doet, dient ze het dossier opnieuw in volledigheid te beoordelen, hierbij rekening houdend met het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest.

Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de verwerende partij slechts na een zorgvuldig onderzoek en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing neemt. De verwerende partij dient de gegevens die in rechte en feite juist zijn, correct te beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing te komen.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing in rechte en in feite aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld en dat de motieven pertinent moeten zijn en de beslissing naar recht moeten kunnen verantwoorden.

De verzoekende partijen merken terecht op dat de verwerende partij als vergunningverlenende overheid bij een herbeoordeling moet uitgaan van de actuele toestand en moet oordelen op grond van de actuele regelgeving. Evenwel tonen de verzoekende partijen in hun argumentatie geenszins aan dat de bestemming of de bestaande ruimtelijke ordening dermate zijn gewijzigd, dat een nieuwe aanvraag moet worden ingediend en een nieuw openbaar onderzoek vereist is. De bestreden beslissing is van 20 december 2016, en dus zes jaar na de aanvraag (20 juli 2010). Het loutere feit dat er sprake is van een lang tijdsverloop volstaat op zich niet om te overtuigen dat het aanvraagdossier achterhaald is.

3.

3.1

De verzoekende partijen houden voor dat er geen sprake meer is van een stedenbouwkundige vergunning maar van een regularisatievergunning in de zin van artikel 4.2.24 VCRO omdat de werken reeds zijn uitgevoerd. Ze menen dan ook dat een nieuw aanvraagdossier moet ingediend worden, minstens dat een nieuw openbaar onderzoek moet plaatsvinden.

De Raad treedt deze stelling niet bij.

De verwerende partij heeft op 30 december 2016 een herstelbeslissing genomen, na een vernietigingsarrest door de Raad. De oorspronkelijke aanvraag van 2010 ligt nog steeds voor. Het loutere feit dat ondertussen, lopende de procedure de werken zijn uitgevoerd, maakt van de aanvraag nog geen regularisatiedossier.

Uit artikel 4.2.24, §1 VCRO volgt immers dat een regularisatievergunning een vergunning is voor vergunningsplichtige handelingen die reeds zijn aangevat of voltooid op het ogenblik van de vergunningsaanvraag. Op het ogenblik van de aanvraag waren er nog geen werken in uitvoering noch voltooid. Zoals reeds gesteld, de uitvoering van de werken lopende de vorige procedure voor de Raad doet daar geen afbreuk aan. Een vordering bij de Raad heeft op zich geen schorsende werking en de schorsingsvordering van de verzoekende partijen tegen de vergunningsbeslissing van 25 februari 2011 werd destijds door de Raad verworpen met een arrest van 4 oktober 2011 met nummer S/2011/0125.

Overigens merkt de Raad ten overvloede op dat een regularisatievergunning overeenkomstig artikel 4.2.24, §4 VCRO ook moet worden beoordeeld met inachtneming van de gebruikelijke beoordelingscriteria en overeenkomstig de gebruikelijke vergunningsprocedure. Het Grondwettelijk Hof heeft eveneens bevestigd dat het loutere feit dat een vergunning tijdens of na het verrichten van vergunningsplichtige handelingen wordt verleend – en niet vooraleer die handelingen worden aangevangen – niet vereist dat de vergunningsprocedure verschillend dient te zijn (GwH 27 januari 2011, nr. 8/2011, B.19.4.2 en GwH 19 september 2014, nr. 129/2014).

De stelling van de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing betrekking heeft op een regularisatievergunning zodat er sprake is van een schending van het Besluit Dossiersamenstelling en dat noodzakelijke stukken ontbreken in het aanvraagdossier, moet dan ook worden verworpen.

3.2

Uit de thans bestreden herstelbeslissing blijkt dat de verwerende partij klaarblijkelijk niet misleidend was en wel degelijk op de hoogte van het feit dat de werken (met inbegrip van de voorwaarden) reeds voltooid waren.

In de aanhef van de bestreden beslissing (en ook bij de bespreking van de historiek) erkent de verwerende partij immers dat de *“aangevraagde werken [...] reeds [werden] uitgevoerd conform deze stedenbouwkundige vergunning”*.

De verzoekende partijen wijzen in algemene bewoordingen op gewijzigde feitelijke omstandigheden, echter zonder afdoende te concretiseren en aannemelijk te maken dat de verwerende partij niet is uitgegaan van de actuele toestand. Evenmin voeren de verzoekende partijen overigens aan dat de verwerende partij is gezwicht voor het gewicht van voldongen feiten.

In de bestreden beslissing wordt het deelproject Geel-West onder meer getoetst aan het ruimtelijk uitvoeringsplan dat werd vastgesteld op 24 juni 2011 (bestreden beslissing, p. 3) en niet langer aan het ondertussen vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan van 24 april 2009. De verwerende partij heeft de aanvraag dus wel degelijk beoordeeld aan de hand van het actuele juridische toetsingskader. De verzoekende partijen kunnen dan ook niet voorhouden dat in de motivering van de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden met de gewijzigde context.

3.3

Over de aanvraag werd een openbaar onderzoek georganiseerd van 10 augustus 2010 tot 8 oktober 2010, waarbij onder meer de verzoekende partijen een bezwaarschrift hebben ingediend.

Om het nuttig bezwaarrecht van derden niet uit te hollen, moet erover gewaakt worden dat de vergunningverlenende overheid zich niet steunt op gegevens die gedateerd zijn. De verzoekende partijen brengen evenwel geen concrete feitelijke elementen naar voor waaruit blijkt dat de situatie ter plaatse in de loop der jaren dermate ingrijpend is gewijzigd dat de bezwaren zouden gebaseerd zijn op achterhaalde gegevens. Ze wijzen er enkel op dat het landschapsinrichtingsplan inmiddels werd gerealiseerd, maar formuleren verder geen kritiek op dit aspect van de bestreden beslissing. Overigens heeft deze landschapsinrichting betrekking op het deelproject Geel-Kasterlee, terwijl het belang van de verzoekende partijen beperkt is tot het deelproject Geel-West.

De verzoekende partijen hebben tijdens het openbaar onderzoek een bezwaarschrift ingediend dat betrekking had op de onwettigheid van het destijds vastgestelde ruimtelijk uitvoeringsplan van 24 april 2009, een gebrekkig alternatievenonderzoek, vermijdbare schade aan de natuur en de schending van het ruimtelijk structuurplan (stuk 6 administratief dossier). Uit de bestreden beslissing blijkt waarom deze bezwaren niet worden bijgetreden (bestreden beslissing, p. 38) en de verzoekende partijen formuleren geen kritiek op deze beoordeling. Het valt niet in te zien waarom het feit dat de voorwaarden reeds gerealiseerd zijn, enige impact zou hebben op de inhoud van de bezwaren.

De verzoekende partijen voeren ook niet aan dat de werken zouden zijn uitgevoerd in strijd met de goedgekeurde plannen, zodat mag worden vastgesteld dat deze plannen nog steeds actueel zijn aangezien ze de actuele toestand weergeven.

Zoals blijkt uit de beoordeling van het vierde middel tonen de verzoekende partijen niet aan dat de voorwaarden en planaanpassingen niet in overeenstemming zijn met artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO. Indien een gewijzigde aanvraag voldoet aan de vereisten van artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO, dan moeten de gewijzigde plannen in principe niet meer onderworpen worden aan nieuw openbaar onderzoek.

4.

Het eerste en tweede middel worden verworpen.

B. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen in dit middel de schending in van artikel 2 van de richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (hierna: Project-MER-richtlijn), van artikel 4.1.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), artikel 4.3.3 DABM en artikel 4.3.4 DABM, van artikel 23 Grondwet, van artikel 1.1.4 VCRO en artikel 4.7.26/1, §3 VCRO en van het redelijkheids-, zorgvuldigheids- en voorzorgsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen voeren aan dat niet kan worden betwist dat voor de aanvraag een project-MER vereist was. Ze wijzen erop dat de project-MER's dateren van 2008, dus negen jaar voorafgaand aan de bestreden beslissing. Volgens de verzoekende partijen zijn deze hopeloos verouderd en voldoen ze daarom inhoudelijk niet meer aan de nodige kwaliteitsvereisten. Ze stellen dat de verwerende partij de aanvraag overeenkomstig artikel 4.7.26/1, §3 VCRO onontvankelijk dient te verklaren. De verzoekende partijen benadrukken dat de kwaliteitsbeoordeling van de verzamelde informatie (artikel 4.1.4, §2, 2° DABM) essentieel is bij de milieueffectenbeoordeling. Ze vervolgen dat er sprake is van een manifest onzorgvuldige houding in hoofde van de verwerende partij aangezien ze de aanvraag moet weigeren of onontvankelijk verklaren.

De verzoekende partijen wijzen op de analogie met de procedure in het kader van de MER-ontheffing, waar wordt bepaald dat ontheffing mogelijk is *'wanneer een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens kan bevatten'*. Volgens de verzoekende partijen handelt de verwerende partij kennelijk onredelijk en onzorgvuldig door enerzijds te erkennen dat er sprake is van gewijzigde omstandigheden en anderzijds te oordelen op basis van een gedateerd en ontoereikend project-MER.

2.

De verwerende partij antwoordt dat het feit dat het project-MER dateert van jaren geleden, op zich onvoldoende is om voor te houden dat een nieuw project-MER vereist is. Ze werpt op dat de verzoekende partijen niet aantonen dat het project-MER achterhaald is.

3.

De tussenkommende partijen dienen geen schriftelijke uiteenzetting in.

4.

De verzoekende partijen voegen in hun wederantwoordnota nog toe dat een regularisatievergunning ingaat tegen de vereiste overeenkomstig de Project-MER-richtlijn dat de milieueffectenbeoordeling moet plaatsvinden vóór de vergunningverlening. Volgens rechtspraak van het Hof van Justitie is een regularisatievergunning enkel mogelijk bij buitengewone omstandigheden of mits passende motivering. Ze werpen op dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet blijkt dat er sprake is van 'buitengewone omstandigheden' zodat de beslissing niet in overeenstemming is met de Project-MER-richtlijn.

Verder zetten de verzoekende partijen uiteen dat de gegevens uit het project-MER achterhaald zijn omwille van de gewijzigde omstandigheden. Ze lichten toe dat de vermelding van de buslijnen niet meer actueel is, dat de mobiliteitsdruk veranderd is zodat de verkeerscijfers niet accuraat zijn en dat geen rekening gehouden wordt met de toename van het aantal logistieke bewegingen ingevolge de capaciteitsverhoging van het Albertkanaal. Ze wijzen erop dat het project-MER gegevens hanteert uit 2003, zodat dit niet voldoet aan de kwaliteitsvereisten. De verzoekende partijen besluiten dat de verwerende partij niet motiveert waarom de gegevens uit het project-MER nog accuraat zijn.

5.

De verwerende partij voegt in haar laatste nota niets toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 2, eerste lid Project-MER-richtlijn bepaalt:

“De lidstaten treffen de nodige maatregelen om te verzekeren dat een vergunning vereist is voor projecten die een aanzienlijk milieueffect kunnen hebben, onder meer gezien hun aard, omvang of ligging, en dat een beoordeling van hun effecten plaatsvindt alvorens een vergunning wordt verleend. Deze projecten worden omschreven in artikel 4.”

Overeenkomstig artikel 4.3.2, §1 DABM wijst de Vlaamse regering, aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij het decreet gevoegde bijlage II, de categorieën van projecten aan waarvoor een project-MER moet worden opgesteld.

Bijlage I bij het Project-MER-besluit bepaalt de categorieën van projecten die overeenkomstig artikel 4.3.2, §1 DABM aan de milieueffectrapportage worden onderworpen en waarvoor een project-MER moet worden opgesteld. Rubriek 9 bevat de ‘aanleg van autosnelwegen en autowegen, met inbegrip van hoofdwegen’. Ook bijlage I, 7b) van de Project-MER-richtlijn duidt de ‘aanleg van autosnelwegen en autowegen’ aan als project-MER-plichtige projecten.

Het leidt dan ook geen twijfel dat alleszins een project-MER moest worden opgesteld voor de aanvraag, en dat dit project-MER moet voldoen aan de in titel IV, hoofdstuk III DABM relevante bepalingen. Partijen betwisten dit ook niet.

2.

Uit het dossier blijkt dat de dienst Mer omtrent het deelproject Geel-West een project-MER heeft goedgekeurd op 14 februari 2008 met als opschrift ‘Herinrichting van de N19 en Kanaalzone te Geel Punt/Oevel’. Het wordt niet betwist dat dit project-MER deel uitmaakt van het aanvraagdossier dat het voorwerp uitmaakte van het openbaar onderzoek.

Aangezien een project-MER werd opgemaakt voor de gevraagde werken, dient het middelenonderdeel waarin de schending wordt aangevoerd van artikel 4.3.3 DABM – dat betrekking heeft op de mogelijkheid tot ontheffing van de rapportageverplichting – te worden verworpen.

3.

De Raad is niet bevoegd om, wat de intrinsieke degelijkheid van het project-MER betreft, zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de dienst Mer. Hij kan enkel nagaan of de dienst Mer wettig tot de beslissing is gekomen, en dus op grond van juiste feitelijke gegevens in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat het project-MER voldoende informatie bevat om het aspect milieu voldoende te kunnen beoordelen bij de stedenbouwkundige aanvraag.

De Raad wijst erop dat de vergunningverlenende overheid desgevallend moet onderzoeken in welke mate wettelijke, planologische en ruimtelijke wijzigingen relevant zijn voor de bruikbaarheid van een bepaald project-MER in het kader van de totstandkoming van haar beslissing.

De verzoekende partijen voeren aan dat het project-MER inhoudelijk niet voldoet aan de nodige kwaliteitsvereisten, maar preciseren op geen enkele manier welk onderdeel of vereiste informatie in het project-MER, zoals voorgeschreven in artikel 4.3.7 DABM, zou ontbreken. De verzoekende partijen beperken zich tot een theoretische opsomming van een aantal elementen en bepalingen,

zonder verdere verduidelijking op welke manier die werden geschonden. Ze stellen de actualiteit van het project-MER in vraag, in het licht van de gewijzigde omstandigheden, maar geven geen verdere toelichting waarom het project-MER volgens hen achterhaald is. De algemene opmerking in het verzoekschrift dat de rapportering “verouderd” is, kan niet volstaan om aannemelijk te maken dat de milieueffectenbeoordeling haar actualiteitswaarde heeft verloren. Hoewel van de verzoekende partijen weliswaar niet mag verwacht worden dat ze over dezelfde technische expertise beschikken als MER-deskundigen, behoort het tot hun stelplicht om – minstens in grote lijnen – aan te geven op welke punten de project-MER verouderd en dus niet meer actueel is .

4.

In hun wederantwoordnota vermelden de verzoekende partijen wel een aantal concretere gegevens zonder te verduidelijken waarom ze dit niet reeds in hun inleidend verzoekschrift konden opnemen. De verzoekende partijen wijzen op gewijzigde busverbindingen van De Lijn, een VRT-nieuwsbericht met betrekking tot de toenames van files en een capaciteitsverhoging van het Albertkanaal. Ze bekritiseren dat in het project-MER rekening werd gehouden met gegevens die dateren van 2003. De Raad merkt op dat de verzoekende partijen bij deze argumentatie enkel wijzen op de inhoud van het project-MER dat op 23 juni 2008 werd goedgekeurd voor het deelproject Geel-Kasterlee. Gelet op de beoordeling onder V.B. hebben de verzoekende partijen geen belang bij kritiek die gericht is op dit deelproject.

Overigens gaan de verzoekende partijen uit van een te selectieve lezing van de stukken van het dossier. Anders dan wat ze voorhouden, werd in het betrokken project-MER, en nadien in de bestreden beslissing zelf, de impact in kaart gebracht van een mogelijke toename van het wegverkeer en werd rekening gehouden met verschillende toekomstscenario's. Dat hierbij niet uitdrukkelijk wordt verwezen naar een toenemend aantal files of een capaciteitsverhoging van het Albertkanaal, betekent niet dat het rapport geen duidelijk beeld geeft van de impact van toekomstige ontwikkelingen.

De Raad stelt vast dat men zich bij de opmaak van het project-MER voor het deelproject Geel-West bewust was van de groei en verhoogde verkeersintensiteiten. Bij wijze van voorbeeld kan verwezen worden naar de inschatting van de verkeersbewegingen waarin wordt voorspeld dat *“de huidige verkeersgegevens [...] als gevolg van de verwachte toename van het wegverkeer, nog [zullen] stijgen”* (project-MER, p. 255). Ook in het besluit omtrent de discipline ‘Lucht’ (project-MER, p. 280) wordt besloten dat er een verbetering van de luchtkwaliteit verwacht wordt *“ondanks de voorziene globale toename van dit wegverkeer”*. Niet alleen bij de disciplines ‘Mobiliteit’ en ‘Lucht’, maar ook bij het onderzoek naar ‘Ruimtelijke & hinderaspecten’ wordt rekening gehouden met toekomstprognoses, die uitgaan van een verhoogde verkeersaantrekkingskracht.

Met de goedkeuringsbeslissing van 14 februari 2008 heeft de dienst Mer vastgesteld dat het project-MER voldoende informatie bevat om het aspect milieu een volwaardige plaats te geven bij de verdere besluitvorming. In dit goedkeuringsbesluit wordt eveneens vastgesteld dat uit het project-MER blijkt dat de aanvraag niet zal leiden tot aanzienlijke milieueffecten, onder meer *“met inachtnaam van de voorziene toename van het wegverkeer”* (goedkeuringsbesluit, p. 7).

In zoverre de verzoekende partijen in hun wederantwoordnota opmerken dat de busverbindingen van De Lijn gewijzigd zijn, maken ze niet aannemelijk dat dit aspect de beoordeling van de milieueffecten ook maar enigszins zou beïnvloeden. Ook met betrekking tot de verhoogde capaciteit van het Albertkanaal verduidelijken ze op geen enkele manier waarom dit gegeven doorslaggevend kan zijn. Overigens wordt de verbreding van het Albertkanaal wel degelijk vermeld in het project-MER, waarbij wordt gewezen op de *“vooropgestelde doelstelling om het*

goederenvervoer over de waterweg intensief te stimuleren” en het feit dat dit verbredingsproject een “modal shift teweeg [brengt] van vrachtvervoer van de weg naar de waterweg” (o.a. project-MER, p. 260).

Los van de vraag of de laattijdige argumentatie in de wederantwoordnota van de verzoekende partijen niet getuigt van een deloyale proceshouding, kunnen de aangehaalde elementen hoe dan ook niet overtuigen om te besluiten dat de project-MER niet langer actueel was op het ogenblik van de bestreden beslissing.

5.

Aangezien de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat het project-MER niet meer actueel is, kunnen ze evenmin worden bijgetreden in hun stelling dat de bestreden beslissing – door te steunen op de conclusies van het conform verklaarde project-MER – onzorgvuldig of onredelijk is.

Verder betwisten de verzoekende partijen niet dat de verwerende partij de besluiten en gevolgtrekkingen van het project-MER afdoende heeft betrokken in haar verdere besluitvorming. De verwerende partij motiveert dat de milieueffecten aan de hand van de opgelegde milderende maatregelen kunnen worden opgevangen en implementeert deze milderende maatregelen in de bestreden beslissing (bestreden beslissing, p. 51-52). De verzoekende partijen formuleren hierop geen kritiek en maken niet aannemelijk dat het besluit – dat de bestreden beslissing niet leidt tot aanzienlijke milieueffecten – foutief of kennelijk onredelijk zou zijn.

6.

In zoverre de verzoekende partijen in hun wederantwoordnota stellen dat een regularisatievergunning in principe in strijd is met de Project-MER-richtlijn, geven ze een andere draagwijdte aan het derde middel. Zoals reeds vastgesteld bij de beoordeling van het eerste middel, kan de bestreden beslissing niet beschouwd worden als een regularisatievergunning, aangezien de werken nog niet waren uitgevoerd op het ogenblik van de milieueffectenbeoordeling en op het ogenblik van de vergunningsaanvraag. De verwijzing naar de rechtspraak van het Hof van Justitie hieromtrent (HvJ 3 juli 2008, nr. C-215/06) is dan ook niet dienend.

Het loutere feit dat de gevraagde werken ondertussen werden gerealiseerd betekent op zich ook niet dat het rapport achterhaald is. Uit de bestreden beslissing blijkt overigens dat de verwerende partij zich bewust is van het feit dat de gevraagde werken reeds werden uitgevoerd.

Zoals uit de voorgaande beoordeling blijkt, is het voorwerp van de bestreden beslissing wel degelijk hetzelfde als het project dat het voorwerp uitmaakte van het project-MER. De verzoekende partijen kunnen in hun wederantwoordnota niet nuttig verwijzen naar de analogie met het arrest RvVb 27 juni 2017, nr. A/1617/0983, aangezien in dat dossier sprake was van een nieuwe aanvraag waarbij verwezen werd naar een project-MER dat betrekking had op een vorige aanvraag (met een ander voorwerp).

7.

In het licht van wat voorafgaat, maken de verzoekende partijen niet voldoende inzichtelijk dat de milieueffectenbeoordeling behept zou zijn met gebreken en tonen ze niet aan dat de ingeroepen bepalingen worden geschonden.

Het derde middel wordt verworpen.

C. Vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen in dit middel de schending in van artikel 4.2.19, §1 VCRO en artikel 4.3.1, §1 VCRO en van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen stellen vast dat in de bestreden beslissing vier pagina's voorwaarden worden geformuleerd, zodat onmogelijk beweerd kan worden dat het louter bijkomstige zaken betreft.

Ze wijzen erop dat de voorwaarde met betrekking tot de landschapsinrichting (overeenkomstig het advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed) inhoudt dat er onteigeningen moeten gebeuren. Deze voorwaarde is volgens hen dus wel degelijk afhankelijk van een verdere beoordeling.

Ze bekritiseren verder de voorwaarde '*dat een verbeterde filter moet worden aangebracht overeenkomstig het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij*', aangezien dit betekent dat nog een bijkomende stedenbouwkundige vergunning vereist is.

Volgens de verzoekende partijen is ook de voorwaarde inzake het vereiste overleg tussen de aanvrager, de (vroegere) nv De Scheepvaart en de stad Geel (omtrent de afwatering van het grachtenstelsel), onvoldoende precies. Ze zijn van oordeel dat er geen zekerheid is dat het overleg daadwerkelijk zal plaatsvinden zodat het een onwettige voorwaarde betreft.

Tot slot werpen ze op dat de vooropgestelde voorwaarde dat de nodige voorzorgsmaatregelen inzake beperking van de geluidshinder moeten worden genomen, te onduidelijk is.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de voorwaarden wel degelijk voldoende precies zijn en niet afhankelijk van een bijkomende beoordeling door de overheid.

De verwerende partij wijst erop dat de verzoekende partijen erkennen dat de flankerende landschapsinrichting werd gerealiseerd vooraleer de werken zijn uitgevoerd. Ze meent dat de vereiste onteigeningen niet noodzaken tot een bijkomende beoordeling.

Volgens de verwerende partij zijn ook de voorwaarden uit het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij niet voor interpretatie vatbaar. Er wordt enkel gesteld dat 'desgevallend' een afzonderlijke stedenbouwkundige vergunning moet worden aangevraagd voor de filter. Ook de voorwaarde tot overleg (in navolging van het advies van nv De Scheepvaart) is afdoende duidelijk.

Tot slot antwoordt de verwerende partij dat de voorwaarde met betrekking tot de geluidshinder logischerwijze pas kan blijken na uitvoering van de bestreden beslissing, zodat in de stedenbouwkundige vergunning zelf nog geen concretere voorzorgsmaatregelen konden worden geformuleerd.

3.

De tussenkomende partijen dienen geen schriftelijke uiteenzetting in.

4.

De verzoekende partijen voegen in hun wederantwoordnota toe dat de beoordeling van de (geluids)hinder niet kan worden doorgeschoven naar een moment ná de vergunningverlening. Een voorwaarde die afhankelijk is van een onzekere toekomstige gebeurtenis en afhankelijk van een derde, is niet voldoende precies.

Ze herhalen dat de voorwaarde uit het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij (omtrent het overleg voor een verbeterde filter) afhankelijk is van een bijkomende beoordeling door de overheid en dus onwettig. Volgens de verzoekende partijen is er geen zekerheid over de plaatsing van de filters en de locatiekeuze. Alleszins is de voorwaarde te vaag volgens hen, aangezien de aanvrager deze naar goeddunken zou kunnen aanpassen.

5.

De verwerende partij voegt in haar laatste nota niets toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Met de bestreden beslissing wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend onder de voorwaarden die werden geformuleerd door de verschillende adviesinstanties, met name het Agentschap voor Natuur en Bos, het Agentschap Onroerend Erfgoed (destijds nog het Agentschap Ruimte en Erfgoed), de Vlaamse Milieumaatschappij, de (vroegere) nv De Scheepvaart, de brandweer, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Westerlo en van de stad Geel. Verder worden in de bestreden beslissing milderende maatregelen uit het project-MER overgenomen.

2.

Uit artikel 4.3.1, §1 VCRO, zoals van toepassing ten tijde van de bestreden beslissing, volgt dat de aanvragen die door de vergunningverlenende overheid onverenigbaar worden geacht met het recht en/of de goede ruimtelijke ordening, toch kunnen worden verleend wanneer de overeenstemming met het recht en de goede ruimtelijke ordening kan worden gewaarborgd door het opleggen van voorwaarden, met inbegrip van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorliggende plannen. Hiertoe is wel vereist dat die voorwaarden overeenkomstig artikel 4.2.19 VCRO voldoende precies zijn bepaald, redelijk zijn in verhouding tot de vergunde handelingen, dat ze kunnen verwezenlijkt worden door enig toedoen van de aanvrager en ze de uitvoering van de vergunde handelingen niet afhankelijk maken van een bijkomende beoordeling door de overheid.

In de mate de voorwaarden een wijziging aan de plannen met zich meebrengen, verduidelijken de verzoekende partijen niet waarom de verwerende partij artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO op onrechtmatige of onredelijke wijze heeft toegepast. Ze zetten immers niet op aannemelijke wijze uiteen dat niet voldaan zou zijn aan (minstens) één van de voorwaarden van artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO.

Het argument van de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing “*tot wel vier pagina's*” voorwaarden bevat, volstaat niet om de Raad – in het licht van de concrete gegevens van het

dossier (de bestreden beslissing telt overigens zelf een 55-tal pagina's) – te overtuigen dat de voorwaarden een essentiële wijziging van het gehele project met zich meebrengen.

In de mate de verzoekende partijen aanvoeren dat de voorwaarden geen kennelijk bijkomstige zaken betreffen en hieraan doorslaggevende waarde lijken te geven, lijken ze het middel te steunen op het vroegere artikel 4.3.1, §1, tweede lid VCRO. Hierbij gaan ze voorbij aan de decreetswijziging van 2014 waarbij werd verduidelijkt dat planwijzigingen of moeten tegemoetkomen aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend of betrekking moeten hebben op kennelijk bijkomstige zaken (eigen markering). Wanneer de aanpassingen tegemoet komen aan de opmerkingen van adviesinstanties, geldt de vereiste van 'kennelijk bijkomstige zaken' niet. De bewering dat de aanpassingen geen betrekking zouden hebben op een kennelijke bijkomstige zaak, is dus niet doorslaggevend. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het dossier blijkt immers dat de planaanpassingen in het voorliggend geval werden doorgevoerd op advies van voormelde instanties.

3.

Er moet worden vastgesteld dat de verzoekende partijen zich in hun verzoekschrift verder beperken tot het bekritisieren van een viertal voorwaarden uit de bestreden beslissing, waarbij ze voornamelijk stellen dat deze te vaag zijn en afhankelijk van een bijkomende beoordeling.

3.1

Vooreerst voeren de verzoekende partijen aan dat de flankerende landschapsinrichting teveel beoordelingsruimte laat, aangezien hiervoor nog een onteigening vereist zou zijn.

In het onderdeel V.B 'Ontvankelijkheid van de vordering' heeft de Raad geoordeeld dat het belang van de verzoekende partijen beperkt wordt tot het deelproject Geel-West omdat ze de door hen te ondergane hinder en nadelen inroepen louter in functie van dit deelproject. De verzoekende partijen die op deze wijze de grenzen trekken van het debat, doen dit niet enkel ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep, maar ook ten aanzien van de middelen. De doorgevoerde wijzigingen aan de landschapsinrichting kaderen louter in het deelproject Geel-Kasterlee. De Raad kan dan ook enkel vaststellen dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij dit middelenonderdeel.

Overigens stelt de Raad omtrent de landschapsinrichting vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing motiveert dat twee onteigeningsplannen zijn opgemaakt en dat deze zijn goedgekeurd door de minister (op 17 februari 2011 en op 24 februari 2011). De verwerende partij besluit dat er voldoende garanties zijn dat het Agentschap Wegen en Verkeer invulling zal kunnen geven aan de voorwaarde. De verzoekende partijen leveren geen enkele kritiek op de voormelde motieven en betwisten niet dat de vereiste onteigeningen afgerond zijn.

3.2

Verder bekritisieren de verzoekende partijen de voorwaarde dat een verbeterde filter 'overeenkomstig het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij' vereist is, aangezien deze voorwaarde afhankelijk is van een bijkomende beoordeling.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing een nadere concrete invulling wordt gegeven aan deze voorwaarde en dat in deze context voldoende duidelijk blijkt wat wordt bedoeld.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat reeds voorafgaand aan de aanvraag overleg heeft plaatsgevonden met de Vlaamse Milieumaatschappij. Tijdens dit vooroverleg heeft de Vlaamse Milieumaatschappij onder meer gevraagd om ter bevordering van de waterkwaliteit een verbeterde filter te plaatsen bij de afwatering richting de geklasseerde waterloop de Puntloop. Een dergelijke 'verbeterde filter' bestaat uit een grindstrook voor waterverdeling, een vegetatiefilter, een gemengd bed van breuksteen (filter), dolomiet/kalk (buffer en zware metalenverwijdering) en perliet (vochthuishouding) en een grinddrainagesleuf.

De aanvrager heeft deze suggestie van de Vlaamse Milieumaatschappij niet volledig ter harte genomen in de initiële aanvraag *“gezien de grinddrainagesleuf met drain in het grondwater komt te liggen en aldus zorgt voor een permanente drainage van het grondwater, wat niet toegelaten is in het MER”* (nota bij aanvraag, p. 78). Dit argument kan de Vlaamse Milieumaatschappij klaarblijkelijk niet overtuigen zodat deze adviesinstantie toch blijft aandringen om alle verbeterde filters te voorzien zoals in het vooroverleg vooropgesteld. Ze stelt dat de filter in een waterondoorlatende constructie kan uitgevoerd worden om drainage van grondwater te vermijden. De verwerende partij citeert in de bestreden beslissing nagenoeg volledig het advies waarin dit alles uitvoerig wordt toegelicht.

De algemene, ongelukkig geformuleerde, verwijzing dat *“[d]esgevallend [...] een afzonderlijke stedenbouwkundige vergunning [moet] worden aangevraagd”*, maakt de voorwaarde in dit concreet geval niet onwettig, aangezien de verzoekende partijen geenszins aanvoeren of verduidelijken dat effectief een bijkomende stedenbouwkundige vergunning vereist is.

3.3

De verzoekende partijen stellen verder in hun verzoekschrift dat de voorwaarde die vooropstelt dat overleg tussen de aanvrager, de (vroegere) nv De Scheepvaart en de stad Geel omtrent de afwatering van het grachtenstelsel vereist is, te vaag is.

De Raad is van oordeel dat de opgelegde voorwaarde wel degelijk afdoende duidelijk blijkt in het licht van het dossier. De verwerende partij citeert uit het voorwaardelijk gunstig advies van nv De Scheepvaart en motiveert hieromtrent in de bestreden beslissing:

“ ...

De ontsluitingsweg voor Edelbeton, die voor een gedeelte parallel ligt met het jaagpad en het kanaal, watert af naar het grachtenstelsel van nv De Scheepvaart. Dit grachtenstelsel heeft slechts om de 200 m een afwatering naar het kanaal toe, ø 0,200 mm en dit grachtenstelsel is reeds zwaar belast. De bijkomende watervracht van de parallelweg zal waarschijnlijk aanleiding geven tot een te zware belasting van het grachtenstelsel, met mogelijke wateroverlast tot gevolg. Hiervoor zou een bijkomende, voldoende grote afwatering moeten voorzien worden.

(...)

Er moet in de praktijk worden nagegaan of de diameter 200mm waarover nv De Scheepvaart het in haar advies heeft, al dan niet voldoende is. Indien blijkt dat deze diameter niet voldoende is, dan dient het agentschap Wegen en Verkeer deze aan te passen conform de vereisten van nv De Scheepvaart. Hiertoe is overleg vereist tussen het agentschap Wegen en Verkeer, nv De Scheepvaart en de stad Geel, zodat een voldoende afwatering van het stelsel kan worden gegarandeerd.

...”

Hieruit blijkt dat de verwerende partij rekening heeft willen houden met mogelijke technische opmerkingen van de nv De Scheepvaart. De overweging dat er overleg vereist is indien de vooropgestelde diameter van de afwatering niet voldoende is, betekent in dit geval niet dat de voorwaarde onvoldoende precies is.

De verzoekende partijen beperken zich tot de kritiek dat het een onwettige voorwaarde is aangezien er geen zekerheid bestaat dat daadwerkelijk overleg zal plaatsvinden. Dit standpunt valt moeilijk te rijmen met hun stelling elders in het verzoekschrift dat de opgelegde voorwaarden allen werden gerealiseerd.

De verzoekende partijen formuleren geen kritiek op de manier waarop deze voorwaarde op het terrein werd uitgevoerd. Het blijkt dus geenszins dat het advies niet gevolgd werd, de verzoekende partijen voeren dit zelfs niet aan. Dat de vergunning nog afhankelijk is van een bijkomende beoordeling door de overheid, kan niet gevolgd worden.

3.4

De verzoekende partijen bekritisieren tot slot dat niet duidelijk is welke voorzorgsmaatregelen genomen zullen worden om geluidshinder te beperken.

Uit de motivering van de bestreden beslissing, blijkt dat de verwerende partij de hinderaspecten, en in het bijzonder de geluidshinder, afdoende heeft onderzocht, minstens voeren de verzoekende partijen het tegendeel niet aan. De verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing naar verschillende geluidsreducerende maatregelen zoals onder meer de geluidsschermen ter hoogte van bebouwing, het oprichten van bermen, het gebruik van 2-laags beton en extra geluidswerend beton.

De verwerende partij overweegt verder omtrent een mogelijke toename van extra vrachtvervoer dat het onmogelijk is om op dit moment al te bepalen hoeveel extra vervoer er zal zijn. In de bestreden beslissing wordt erop gewezen dat het Agentschap Wegen en Verkeer dit dient op te volgen en maatregelen te nemen indien nodig.

De verzoekende partijen vertrekken bij dit middelenonderdeel vanuit de verkeerde veronderstelling dat het om een voorwaarde gaat die noodzakelijk zou worden geacht om de stedenbouwkundige vergunning in overeenstemming te brengen met de goede ruimtelijke ordening.

De Raad stelt vast dat de voormelde 'voorwaarde' volgens de bestreden beslissing eerder een aandachtspunt betreft in het kader van de verdere monitoring van het project, rekening houdend met een mogelijke toekomstige verkeerstoename na uitvoering van de werken. Het is inherent aan dergelijke maatregelen dat de toekomstige invulling afhankelijk is van verdere evaluatie.

4.

Het vierde middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente KASTERLEE en het verzoek tot tussenkomst van de gemeente KASTERLEE is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 14 mei 2019 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Margot DEPRAETERE

Hilde LIEVENS